

## Arrest

nr. 240 474 van 3 september 2020  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP  
J. Swartenbroucklaan 14  
1090 Brussel

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 31 juli 2018 aan op het Belgische grondgebied. Op 2 augustus 2018 diende hij een verzoek in om internationale bescherming.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 20 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 februari 2020 per aangetekend schrijven ter kennis gebracht aan verzoeker.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

*U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U bent op 18 november 1992 geboren te Taqtaq in de provincie Erbil (Koerdische Autonome Regio – KAR), te Irak U bent een soennitisch moslim, maar praktiseert niet. U hebt vanaf uw geboorte in Taqtaq gewoond bij uw ouders. U bent tot het zesde middelbaar naar school geweest en bent hierna gaan werken in de tankstations van uw vader. Vanaf oktober 2016 zou u een geheime relatie hebben gehad met Z.(...) K.(...). U leerde haar toevallig kennen in Taqtaq wanneer ze onderweg was naar school. Na het uitwisselen van gsm-nummers begon u heimelijk met haar af te spreken. U sprak een paar keer af in een boerderij die eigendom is van uw familie. Tijdens de derde afspraak, dd. 17/8/17, namen jullie foto's waarbij uw vriendin enkel haar ondergoed aan had. Twee dagen later was u opnieuw op de boerderij, alleen. Toen u terug naar huis reed, kreeg u verschillende telefoontjes. Bij een van de telefoontjes werd u bedreigd, uitgescholden en ervan beschuldigd iemand zijn eer te hebben gestolen. U wist niet wat er aan de hand was. U begon na te denken over het waarom van deze beschuldigingen en herinnerde u de foto's die u had genomen van uw geliefde in de boerderij. U probeerde uw geliefde te bellen, maar ze nam niet op. U hebt vervolgens haar niet gebeld en kreeg van haar te horen dat jullie foto's op Z.(...)'s facebook waren geplaatst. Haar broers hadden de foto's gezien en haar met de dood bedreigd. Omwille van deze bedreigingen zou Z.(...) gevlucht zijn naar een shelter voor vrouwen in Erbil.*

*U koos ervoor om ook te vluchten en trok naar Suleimaniya. Van hieruit vluchtte u verder naar Turkije. U reisde verder naar Griekenland en verbleef hier een jaar. U verzocht er niet om internationale bescherming. In deze periode kwam u te weten dat uw geliefde uit de shelter was gehaald door haar familie en vervolgens werd gedood.*

*Na een jaar reisde u verder naar Italië om vervolgens naar België te komen. U kwam hier aan op 30/8/18 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 31/8/18.*

*Ondertussen kreeg u verder informatie over uw problemen in Irak via uw broer. Zo werden twee van Z.(...)'s broers opgepakt op 7/8/18 en in detentie gehouden. Haar broers die nog op vrije voeten waren, zouden het tankstation van uw vader op 2/9/18 hebben aangevallen en uw broer, die er aan het werken was, hebben aangevallen.*

*Diezelfde dag zou de politie de broers die nog in vrijheid waren bij hen thuis hebben proberen arresteren, één van de broers raakte gewond en kon worden opgepakt, de anderen zouden kunnen ontkomen zijn. Op 7/10/18 werden de in detentie gehouden broers voorgeleid bij de rechtbank van Taqtaq. Op de terugweg naar de gevangenis werd het politiekonvoi echter aangevallen door de andere broers en konden de gedetineerde broers ontsnappen.*

*Enkele dagen hierna kreeg uw broer een dreigbrief bij hem thuis. Ook de rest van uw familie zou door de familie van Z.(...) geïntimideerd worden.*

*Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van uw paspoort, een kopie van uw diploma, prints van twee foto's van u en uw vriendin, print van een foto van uw geliefde, verschillende prints van foto's van een dode vrouw, een kopie van uw klacht bij de politie nav een dreigtelefoon, een print van een foto van u met uw twee broers, enkele stills van bewakingsbeelden aangaande de aanval op uw broer in het tankstation, een kopie van de klacht van uw broer bij de politie nav de aanval in het tankstation, screenshots van artikels op nieuwswebsites betreffende ontsnapte gevangenen en een latere arrestatie, screenshots van chatgesprekken met uw broer, een kopie van dreigbrief gericht aan uw broer, klacht bij politie nav dreigbrief, prints van foto's van uw vader en zijn werkzaamheden in het tankstation, een bundel nieuwsberichten aangaande ontsnapte gevangenen, prints van een foto van een persoon met zijn been in het gips – uw broer, een print van een foto van uw vader in het gezelschap van een aantal mannen, print van een foto van onbekende personen en een print van een foto van een kogelhuls.*

*Bijkomend legde u een USB-stick neer met daarop foto's van de hierboven aangehaalde stukken, camerabeelden van de aanval in het tankstation (idem voorgelegde stille – zie supra), beelden aangaande een arrestatie en twee verslagen van NRT aangaande de ontsnapping van 2 verdachten. De USB bevatte voorts nog een aantal links naar websites.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige*

schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. En dit omwille van onderstaande redenen.

Zo beweert u te vrezen voor uw leven omwille van een eerwraak van de familie van uw geliefde, Z.(...) K.(...). Uit wat volgt, blijkt echter dat geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en vluchtmotieven.

Zo blijft u allereerst opmerkelijk vaag wat betreft verschillende essentiële aspecten van uw relaas. Zo kon u maar weinig overtuigend vertellen over de manier waarop jullie liefdesrelatie ontstond en evolueerde. U wist bijvoorbeeld niet meer te zeggen wanneer uw relatie gestart was en wanneer u uw geliefde voor het eerst gezien had (CGVS, p. 14). Meer nog, u spreekt uzelf hierover verschillende keren tegen (CGVS, p. 14-15; vragenlijst DVZ, p. 3). Hetzelfde geldt voor de plaatsen waar jullie afspraken en hoeveel keer jullie elkaar gezien hebben (CGVS, p. 14). Nochtans verklaart u dat het grote liefde was tussen jullie en u met haar wou trouwen (CGVS, p. 15-16). Deze onduidelikheden en tegenstrijdigheden ondermijnen reeds uw geloofwaardigheid. Bovendien kunt u, indien u toch een relatie met Z.(...) zou gehad hebben, ook niet hardmaken dat Z.(...) werkelijk door haar familie vermoord werd. U legde wel een aantal foto's neer doch deze kunnen uw beweringen aangaande de moord op uw vriendin niet staven (zie infra).

Los van voorgaande, dient voorts te worden opgemerkt dat de aanleiding van uw beweerde problemen, i.c. het ongewild publiceren van een 'pikante' foto van uw geliefde, hoe dan ook niet geloofwaardig is. Zo zou vooreerst de bewuste foto van Z.(...)'s GSM moeten gestolen zijn. Een moeilijke klus op zich, zeker gezien de betreffende tijdsperiode (twee dagen) en omdat Z.(...) niets gemerkt mag hebben. Daarenboven zou de persoon in kwestie vervolgens haar Facebook moeten hebben gehackt om de foto te kunnen publiceren. Hoe dit zou kunnen gebeurd zijn en waarom, daarop moet u het antwoord schuldig blijven. U ermee geconfronteerd dat dergelijke handelingen wel zeer onwaarschijnlijk zijn, bevestigt u dit en geeft u aan dat u er na lang nadenken ook zelf geen antwoord op hebt (CGVS, p. 17). Bovendien legt u geen screenshot, of enig ander overtuigend en tastbaar begin van bewijs, neer van de beweerde publicatie op Facebook, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas eveneens sterk ondermijnt. U legde weliswaar prints neer van twee foto's waarop u te zien bent in het gezelschap van een meisje. Echter, dat het meisje op de foto's Z.(...) betreft met wie u een geheime relatie had, kan uit de foto's niet worden afgeleid. Wanneer deze foto's werden genomen en onder welke omstandigheden kan evenmin uit deze foto's worden afgeleid. Bijkomend dient hier nog te worden aan toegevoegd dat, in tegenstelling tot wat u beweerde, het meisje op de foto's niet in haar ondergoed te zien is. Op (slechts) één van de foto's is een persoon te zien met blote benen, niets meer. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat op de ene foto –waarop de persoon met blote benen te zien is - niet eens het hoofd van die persoon te zien is. Dit terwijl uit de andere foto, waarop dan wel het hoofd van de persoon naast u duidelijk te zien is, op geen enkele manier te zien is dat zij (gedeeltelijk) ontkleed zou zijn. Wat er ook van zij, uit de voorgelegde prints kan op geen enkele manier worden afgeleid dat deze foto's op Facebook werden geplaatst en dat u, omwille hiervan, tot op heden wordt gezocht. Evenmin kunnen de foto's aantonen dat, zoals u beweert, Z.(...) omwille hiervan werd gedood.

Daarnaast omschrijft u uw geliefde als rustig en braaf, iemand met een goede reputatie (CGVS, p. 16). Tegelijk beweert u dat er een foto online werd geplaatst waarin ze in haar ondergoed zat (CGVS, p. 17). Dat een dergelijk meisje na slechts enkele afspraakjes het risico zou nemen om zich op dergelijke manier te laten fotograferen, is weinig aannemelijk. Des te meer gezien de moslim- en tribale maatschappij waarin dit zou plaatsgevonden hebben. U met deze bedenking geconfronteerd, geeft u enkel aan dat u ook op de foto zou staan en het dus niet alleen voor haar een risico was (CGVS, p. 16). Het mag duidelijk zijn dat dit allesbehalve een vergoelijking kan zijn voor het risicovolle gedrag dat uw geliefde zou gesteld hebben. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, kunnen de foto's, die u van uzelf in het gezelschap van een meisje voorlegde, ook geenszins worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw verklaringen hieromtrent.

Verder stelt het CGVS zich ernstige vragen bij de houding uw vermeende belagers, i.c. de broers van uw geliefde.

Zo is het uiterst vreemd dat ze ongeveer een half jaar lang hebben gewacht om hun zus uit de shelter te halen. Nochtans was het zeer duidelijk waar ze al die tijd verbleef, gezien ze dit bij haar vertrek aangegeven had en de locatie niet geheim was (CGVS, p. 12, p. 19). U met deze bedenking geconfronteerd, geeft u aan dat de shelter beveiligd was door de politie en ze daarom zolang gewacht hebben (CGVS, p. 19). Dat deze broers zich allereerst zouden laten afschrikken door politiebewaking, is weinig waarschijnlijk. U omschrijft immers hoe de broers tot tweemaal toe de politie bekampten. Zo vielen ze een politiekonvooi aan, waarbij een agent gewond raakte, om de reeds gearresteerde broers te bevrijden, en hielden ze ten tweede een urenlang vuurgevecht met de politie wanneer die hen probeerde te arresteren (CGVS, p. 13). Dat deze mannen, getrainde Peshmergasoldaten, bijgevolg schrik zouden hebben gehad van de politiebewaking bij de shelter en uiteindelijk pas na zes maanden hun zus uit het opvangtehuis zouden hebben gehaald, is, in geval van een waarachtig relaas, toch wel zeer opmerkelijk. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de familie van Z.(...) enkel in het shelter verklaarde dat ze haar

niets zouden aandoen waarna ze Z.(...) vervolgens konden meenemen (CGVS, p. 13). Hiermee rekening houdende kan helemaal niet worden ingezien waarom haar familie dan ettelijke maanden zou gewacht hebben alvorens Z.(...) uit de shelter te halen. Bovendien stroken uw verklaringen dienaangaande niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat een vrouw pas een shelter kan verlaten mits een rechterlijke beslissing dit toestaat (zie Danish Immigration Service: KRI, Women and men in honour-related conflicts, 9/11/2018, p. 18, toegevoegd aan het administratief dossier). Bovenstaande holt uw geloofwaardigheid verder uit.

Voorts merken we op dat er sinds oktober 2018 geen nieuwe incidenten meer zijn geweest. Nochtans beweerde u dat uw familie ook gevisieerd wordt (CGVS, p. 13). Waarom uw belagers plots gestopt zijn en reeds meer dan een jaar lang niets meer hebben gedaan, is een compleet raadsel. U hiermee geconfronteerd kan u hiervoor geen bevredigende verklaring geven (CGVS, p. 19). U kwam hier niet verder dan op te merken dat uw familie niet meer in het donker buiten durft, dat uw zussen thuisblijven en dat de belagers, wanneer ze iemand van uw familie zien, hen blijven aanstaren (CGVS p. 19). Dit wijzigt echter niets aan de vaststelling dat uw familie sinds oktober 2018 geen problemen meer kende. Indien uw relaas de waarheid betreft en Z.(...) haar broers daadwerkelijk kost was kost wraak willen omwille van hun aangetaste eer, is de vaststelling dat zij sinds oktober 2018 geen concrete acties meer ondernamen naar uw familie toe – nochtans weten ze hen wonen gezien u beweerde dat in oktober een dreigbrief met kogels thuis werd achtergelaten – geenszins aannemelijk.

Tot slot wordt ook de waarachtigheid van uw relaas verder ondermijnd door volgende bevinding. Zo heeft u na uw vlucht ruim een jaar in Griekenland, een veilig, Europees land, verbleven. Ondanks uw beweerde vrees, heeft u er echter nooit om internationale bescherming verzocht (CGVS, p. 11). U hiermee geconfronteerd, antwoordt

u dat het asielsysteem in Griekenland te wensen overlaat (CGVS, p. 11). Van iemand die, zoals u, beweert nood te hebben aan internationale bescherming kan echter verwacht worden dat hij vanaf zijn aankomst in een veilig land, zijn nood kenbaar maakt en de vraag stelt naar internationale bescherming. Uw nalatigheid holt uw geloofwaardigheid verder uit.

Gezien het geheel van bovenstaande bevindingen, moet worden vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen als zou uw geliefde vermoord zijn door haar familie in het kader van een erewraak-kwestie.

Dat u bijgevolg tot op heden eveneens het risico loopt op vervolging door haar familie kan dan ook evenmin worden weerhouden.

De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kunnen u worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op [https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country\\_Guidance\\_Iraq\\_2019.pdf](https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf) of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch

verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20190312.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_irak\\_de\\_veiligheidssituatie\\_in\\_de\\_kar\\_20191120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK

en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_internal\\_mobility.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Erbil actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het

willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gezien voorgaande moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

De door u voorgelegde stukken kunnen evenmin ander licht werpen op voorgaande. Dient allereerst worden opgemerkt dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een waarachtig relaas, wat in casu geenszins het geval is.

De prints van de eerste pagina van uw paspoort en de kopie van uw diploma, hebben voorts louter betrekking op uw persoonsgegevens en uw studies, die op zich niet ter discussie staan, doch deze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven.

De prints van twee foto's van u in het gezelschap van een meisje werden hierboven reeds besproken. De prints van de foto van een meisje en van de foto's van een lijk, van wie u beweert dat het om uw vriendin gaat, voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas. Wie het meisje op de foto's is en wat uw relatie tot deze persoon is, is immers niet aangetoond. Bovendien kan uit de voorgelegde foto's, i.c. de foto's van een meisje gelegen op de grond tussen de rotsen, op geen enkele manier worden afgeleid dat het



afgebeelde meisje daadwerkelijk dood, laat staan vermoord, is. Dit terzijde, ook al zou het vaststaan dat de afgebeelde persoon daadwerkelijk dood is, dan nog kunnen de foto's geenszins aantonen op welke manier en onder welke omstandigheden zij om het leven kwam. Bovendien is ook niet duidelijk af te leiden dat de afgebeelde, tussen de rotsen liggende persoon, dezelfde persoon betreft als het meisje afgebeeld op de overige door u voorgelegde foto's. De voorgelegde foto's kunnen dus geenszins uw relaas staven dat uw voormalige vriendin, omwille van 'pikante' foto's die zouden gepubliceerd zijn, door haar familie werd vermoord én dat ook u tot op heden door haar familie wordt gezocht.

De overige stukken staven uw relaas evenmin. Dient hier nogmaals te worden benadrukt dat documenten slechts bewijswaarde hebben ingeval van een waarachtig relaas.

De kopie van de klacht die u indiende bij de politie naar aanleiding van de dreigtelefoon kan hoogstens aantonen dat u de klacht indiende. Dit document bevat enkel een weergave van de feiten zoals door u aangebracht doch toont geenszins aan dat de in het document vermelde feiten zich ook effectief hebben voorgedaan. Hetzelfde kan worden opgemerkt wat betreft de kopieën van de klachten die uw broers indienden bij de politie na de aanval in het tankstation na de dreigbrief. De stills van de bewakingsbeelden en de bewakingsbeelden zelf, te zien op de usbstick, kunnen evenmin uw verklaringen ondersteunen. Op deze beelden is enkel een kantoor en de buitenkant van een tankstation, waar zich een conflict tussen verschillende personen lijkt af te spelen, te zien. Wie de personen op de beelden zijn, wat zich aan het tankstation precies afspeelde en waarom – het voorgelegde filmfragment is bovendien ook zonder geluid, zodat over de eventuele inhoud van de discussie geen duidelijkheid bestaat - kan op geen enkele manier uit de beelden en de stills worden afgeleid. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat, gezien het manipuleerbare karakter van dergelijk filmmateriaal de bewijswaarde sowieso sterk relatief is. De kopie van de dreigbrief die u voorlegde, betreft dan weer een louter met de hand geschreven document die door eenieder en op eender welk moment kan zijn opgemaakt. Het mag duidelijk zijn dat ook aan dit document geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend.

De internetartikels, alsook de videobeelden aangaande de ontsnapte gevangenen en latere arrestatie van (de genaamde) S.G., voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas. Uit de artikels noch het beeldmateriaal kan immers worden afgeleid over wie deze precies handelen. Uit niets blijkt dat het hier, zoals u beweert, gaat over de broers van uw vermeende vermoorde geliefde Z.(...). Evenmin tonen deze stukken aan dat u tot op heden door hen gezocht wordt en dat zij u willen doden. Dient hier bijkomend nog te worden gewezen op een opmerkelijke vaststelling. Zo blijkt een van de filmfragmenten op de usbstick, i.c. het fragment waarbij een NRT-verslaggever melding maakt van het incident waarbij twee gevangenen ontsnappen tijdens een transport, een filmje te zijn afkomstig van het Youtube-kanaal van een zekere Z.(...). Toevallig heeft deze gebruiker dus dezelfde naam als uw (vermeende) vermoorde geliefde. Zonder een duidelijke conclusie hieraan te verbinden, dient te worden besloten dat dit toch op zijn minst opmerkelijk te noemen is.

De screenshots van de chatberichten tussen u en uw broer hebben geen bewijswaarde. Dergelijke stukken zijn makkelijk te manipuleren en de authenticiteit van de in deze stukken weergegeven inhoud kan niet worden nagegaan.

De prints van foto's van uw vader op zijn werk, in het gezelschap van (onbekende) personen en van het tankstation voegen ook niets wezenlijks toe aan uw relaas. Dat jullie een tankstation hebben/ hadden, zoals u wenst aan te tonen, staat niet ter discussie. Dient in deze dan ook te worden opgemerkt dat de kopie van de vergunning op naam van uw vader en de kopie van een kaart van de kamer van koophandel op naam van uw vader niets wezenlijks toevoegen aan uw relaas.

De foto van uw broer met zijn been in het gips kan hoogstens aantonen dat uw broer ooit een beenbreuk, of iets dergelijks, had. Echter, wanneer en onder welke omstandigheden dit was, kan niet worden nagegaan op basis van de voorgelegde foto.

Wat tot slot de prints van de foto van een kogelhuls alsook van een foto van een groep mannen - mogelijks betreft het hier prints van foto's van een (politie)onderzoek op een crimescene- betreft, moet worden opgemerkt dat eigenlijk niet duidelijk is wat u hiermee meent te kunnen aantonen. In elk geval bevatten deze stukken geen enkele link naar uw persoon noch tonen deze de problemen aan die u in Irak meent te hebben.

Tot slot dient hier nog te worden opgemerkt dat de overige stukken op de USB, een aantal links naar websites, niet konden geopend worden zodat deze niet konden worden bekeken en beoordeeld.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

## 2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, §§ 2, 4 en 5, 48/5, §§ 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB CGVS) en van het voorzichtigheids-, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene rechtsbeginselen.

Verzoeker bevestigt zijn verklaringen en beweert dat hij in geval van een terugkeer naar Irak geïsoleerd zal worden door de familie van Z. Verzoeker betwist dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is en stelt uitgelegd te hebben in welke omstandigheden hij Z. heeft ontmoet en dat hij haar, na het uitwisselen van gsm-nummers, ontmoette in een boerderij die eigendom is van zijn familie. Verzoeker stelt dat hij de overlijdensakte van Z. “zal krijgen”, alsook een document van de “*verantwoordelijke afdeling strijd tegen vrouwengeweld*” van het vluchthuis voor vrouwen in Erbil, dat zou moeten aantonen dat Z. naar dat vluchthuis gevlucht is. Voorts poneert verzoeker dat de kracht van stammen in Irak niet mag worden onderschat en de praktijk van eerwraak een realiteit is. Verzoeker meent ook dat het hier om de uitoefening van een fundamenteel recht gaat, met name het recht om te trouwen met een persoon van zijn keuze, waarbij verzoeker een uittreksel uit een opiniestuk van ‘R. DE BODT’ uit 2013 citeert. Aangezien hij dit fundamentele recht niet kan uitoefenen en zijn familie wordt bedreigd, zo vervolgt verzoeker, dient hij als vluchteling te worden erkend.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist de beoordeling van de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies in Irak en betoogt dat de stabiliteit in zijn regio “*niet optimaal*” is.

Verzoeker vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te willen vernietigen voor verder onderzoek, en in meest ondergeschikte orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

## 2.2. Nieuwe gegevens

Middels een aanvullende nota van 31 juli 2020 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019, naar de “*EASO Country Guidance note: Iraq*” van juni 2019, naar het “*EASO COI Report Iraq - Security situation*” van maart 2019, naar het “*EASO COI Report Iraq – Internal mobility*” van 5 februari 2019, de ‘COI Focus Irak – De veiligheidssituatie van de Koerdische Autonome Regio’ van 20 november 2019 en de ‘COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig’ van 19 september 2019 (Aanvullende nota CGVS).

## 2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen



tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

#### 2.4. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

#### 2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Wat betreft verzoekers beweerde vrees voor problemen met de broers van een zekere Z. K., met wie verzoeker een ongeoorloofde relatie zou hebben gehad, oordeelde de commissaris-generaal dat daaraan geen enkel geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal was van oordeel dat verzoeker weinig overtuigende verklaringen aflegde over het ontstaan en de evolutie van hun liefdesrelatie en stelde vast dat verzoeker geenszins hard kon maken dat ze daadwerkelijk door haar familie zou zijn vermoord. Daarnaast wordt in de beslissing opgemerkt dat de aanleiding van de beweerde problemen, met name de publicatie van de foto's van zijn geliefde, uiterst ongeloofwaardig is en dat uit de neergelegde prints niet kan worden opgemaakt dat de foto's op facebook zouden zijn gepubliceerd. Verder stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker zijn geliefde als braaf en rustig omschrijft, terwijl zij zich toch uiterst risicovol zou hebben gedragen. Ook de wijze waarop verzoekers geliefde de *shelter* zou hebben verlaten waar zij gedurende een aantal maanden verbleef, komt weinig aannemelijk over, zo wordt in de beslissing gesteld. Voorts werden er sinds 2018 geen bijkomende incidenten meer gemeld. Tenslotte merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker ruim een jaar in Griekenland heeft verbleven zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder ondermijnt.

Wat de subsidieerde bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, verwijst de commissaris-generaal naar objectieve informatie waaruit blijkt dat er actueel in verzoekers regio van herkomst, de Koerdische Autonome Regio, geen situatie heerst van willekeurig oorlogsgeweld dat voor verzoeker, louter omwille van zijn aanwezigheid daar, zou kunnen resulteren in een reëel risico op ernstige schade.

2.5.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.5.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.4. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. 211.838). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "*afdoende*" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.5.5. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk als juridische grondslag vermeld. Dit wetsartikel schrijft voor dat "*(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967*". Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde te vrezen gedood te zullen worden door de broers van zijn lief omwille van zijn geheime relatie met Z. K. die uitlekte door toedoen van een foto op facebook waarop hijzelf en zijn vriendin halfnaakt stonden (AD, stuk 7, Vragenlijst CGVS, 25 september

2019, vragen 4 en 5). De broers van Z. K. hebben verzoeker telefonisch bedreigd (*Ibid.*). Verzoeker zou zijn beschoten en vertrok in augustus 2017 naar Turkije. Naderhand zou verzoekers vriendin naar een vluchthuis (*shelter*) gegaan zijn en hebben zijn broers ook problemen ondervonden (*Ibid.*; AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, 29 oktober 2019, p. 12).

2.5.7. De Raad merkt op dat in de beslissing de problematiek van eengerelateerd geweld geenszins wordt onderschat en dat nergens wordt betwist dat het een fundamenteel recht is om met een persoon naar keuze te mogen trouwen zoals in het opiniestuk van R. DE BODT wordt uiteengezet, dat verzoeker in zijn middel citeert. In de beslissing wordt in hoofdzaak overwogen dat de verklaringen van verzoeker over zijn relatie met Z. ongeloofwaardig zijn. Zo bleek verzoeker niet te weten wanneer hij Z. voor het eerst zag (AD, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, 29 oktober 2019, pp. 13-14), maar verklaarde hij wél dat hij vanaf die eerste blik verliefd was op haar (*Ibid.*, p. 16). Hij legde ook weinig overtuigende verklaringen af over de afspraakjes die zij maakten (*Ibid.*, p. 15) en het blijft onduidelijk hoe plots foto's van Z. in lingerie op facebook zouden zijn opgedoken. Hierover stelde verzoeker: *"Ik weet (het) zelf niet"* (*Ibid.*, p. 17). De commissaris-generaal merkt op dat de publicatie op facebook niet wordt bewezen en dat ook het overlijden van Z. niet wordt gestaafd, waardoor het ganse asielrelaas van verzoeker op losse schroeven komt te staan.

2.5.8. Verzoeker komt in zijn middel niet verder dan het herbevestigen van zijn eerdere verklaringen, hetgeen uiteraard niet van aard is om een ander licht te werpen op de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal. Verzoeker kondigt ook nieuwe stavingsstukken aan, maar die worden uiteindelijk nooit voorgelegd. Op basis van wat voorafgaat dringt zich de vaststelling op dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in een situatie van eerwaak beland is waardoor hij geen gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5.9. Ook het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk als juridische grondslag vermeld. Daarin wordt *"ernstige schade"* als volgt omschreven:

*"Ernstige schade bestaat uit:*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

2.5.10. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, maakt hij evenmin aannemelijk bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4, § 2 a) en b), van de vreemdelingenwet.

2.5.11. Wat een eventueel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c), van de vreemdelingenwet betreft, dat verzoeker mogelijks zou lopen bij terugkeer naar zijn land van herkomst ten gevolge van willekeurig oorlogsgeweld aldaar, merkt de Raad op dat uit de informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing en in de aanvullende nota ('EASO COI FOCUS Irak: De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio' van 20 november 2019) duidelijk blijkt dat er in verzoekers regio van herkomst, de provincie Erbil in de Koerdische Autonome Regio, actueel geen situatie heerst van willekeurig oorlogsgeweld die voor verzoeker, louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar, aanleiding kan geven tot een reëel risico op ernstige schade. Verzoeker stelt hierover in zijn verzoekschrift dat de *"stabiliteit er niet optimaal is"*, maar laat na om verdere objectieve informatie toe te voegen, waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer wel bloot zou staan aan een dergelijke risico op ernstige schade. Verzoeker maakt verder evenmin aannemelijk dat er in zijn hoofde omwille van 'persoonlijke omstandigheden' sprake zou zijn van een verhoogd risico op slachtofferschap voor het in de Koerdische Autonome Regio aanwezig (beperkte) willekeurige geweld.

2.5.12. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3, §2, §4, §5, 48/4, 48/5 §2 en §3, 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont ook niet aan dat artikel 26 van het KB CGVS met de voeten zou zijn getreden. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont evenmin aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht en/of van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Beide middelen zijn, voor zover de erin opgenomen bepalingen dienstig worden aangevoerd, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN